

Mededelingen van het Verbond der Vlaamse Academici V.V.A.

10e jaargang - nr 3

juni 1965

verschijnt maandelijks

Sekretariaat: Em. Jacquemainlaan 126, Brussel 1. Tel. 02/18.68.20

PR 4292.38.

Bestuur V.V.A.

Prof. em. Dr. C. Heymans, Erevoorzitter

Prof. Dr. W. Opsomer, voorzitter

Dr. K. Goddeeris, 1e ondervoorzitter

Ir. P. Nicolai, 2e ondervoorzitter

Lic. H. Aelvoet, sekretaris

Lic. E. F. Brieven, penningmeester

Redaktieverantwoordelijken

Lic. P. Mulder, gouv Antwerpen

Dhr. M. Reynders, gouv Brabant

Dr. B. Hermans, Campina Academica

Ir. F. Hendrickx, gouv Limburg

Lic. E. De Facq, gouv Oost-Vlaanderen

Dr. K. Goddeeris, gouv West-Vlaanderen

Vergadering van de Centrale Raad van het V.V.A.

op zaterdag 3 april 1965.

1. VICE-GOUVERNEUR L. L. CAPPUYNS LICHT ZIJN TAAK TOE.

Dr. Goddeeris heet de heer Cappuyns welkom in ons midden, en zegt dat we ten zeerste vereerd zijn door de vriendelijke toestemming van de heer Cappuyns met ons de essentiële problemen van zijn taak te willen bespreken.

Het V.V.A. heeft zich zelfstandig en in samenwerking met andere Vlaamse verenigingen ten zeerste ingelaten met de problemen van het naast elkaar bestaan van twee volksgemeenschappen en sinds 1910 gedurende 55 jaren door memoranda zijn standpunt dien-aangaande laten kennen.

We zien dan ook met belangstelling uit naar de uiteenzetting over deze taak en de moeilijkheden die zich voordoen bij de uitoefening ervan; we zullen tevens de mogelijkheid onderzoeken in hoeverre het V.V.A. de Vice-Gouverneur in zijn kiese taak kan bijstaan.

De heer Cappuyns dankt voor de gelegenheid die hem geboden wordt over zijn taak en moeilijkheden te spreken in een midden waar hij zich thuis voelt.

Art. 6 van de taalwet voorziet de aanstelling van een Regerings-commissaris voor de hoofdstad van het Rijk, Vice-Gouverneur van Brabant wiens rechtstoestand gelijk is aan die van de Provinciegouverneurs en draagt aan deze ambtenaar welbepaalde taken op:

1. Hij dient de gouverneur van de provincie bij te staan in de uitoefening van diens bevoegdheden met betrekking tot het geheel van de provincie.

Zulks stelt problemen van coördinatie ten overstaan van de bestaande provinciale overheden.

2. Binnen de perken en onder de voorwaarden bij Koninklijk Besluit bepaald oefent hij rechtskundig en persoonlijk de be-

voegdheden van de Gouverneur uit met betrekking tot de gemeenten die het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad uitmaken.

Met andere woorden betekent dit dat hij al de beslissingen van de gemeenteoverheden die in strijd zijn met de taalwetten of met de door de regering voorop gezette politiek inzake Ruimtelijke Ordening kan schorsen en kan er de vernietiging van vragen aan de bevoegde Minister.

3. Verder is hij in het bijzonder belast met het samenbrengen van de pogingen strekkende tot het uitbreiden van de internationale en Europese rol van Brussel-Hoofdstad, meer bepaaldelijk als zetel van internationale en Europese instellingen.

In dit verband kan opgemerkt worden dat het Nederlands zonder enige moeite erkend werd als officiële taal der Europese Gemeenschappen. Men kan bezwaarlijk hetzelfde zeggen in verband met de feitelijke erkenning in hun „Would be” hoofdstad.

4. Ook is hij belast met het bevorderen aldaar van de harmonische ontplooiing van de Nederlandse en Franse cultuur, onder meer door het voordragen aan de regering van maatregelen die nuttig zijn voor de ontwikkeling van de onderwijsinstellingen in beide taalstelsels, voor de uitbreiding van de kennis van beide talen en voor de aanmoediging van kulturele activiteiten in diverse sectoren.

Op kultureel gebied dient zijns inziens, mits ter beschikking stelling van de nodige subsidies, er een Vlaamse prestige-politiek gevoerd. Zulks vereist een betere coördinatie der activiteiten van de thans soms versnipperde en verspreide Vlaamse Verenigingen.

5. De wet belast de Vice-Gouverneur — en dit is, minstens kronologisch, zijn meest dringende taak — met toezicht over de toepassing van de wetten en verordeningen over het gebruik der talen in bestuurszaken en in het onderwijs. Daartoe wordt hij door de instanties, belast met het toezicht op de uitvoering van die wetten en verordeningen, op de hoogte gehouden van wat zij ten aanzien van Brussel-Hoofdstad vaststellen.

6. Hij is verder belast met het voordragen aan de regering en

het koördineren van het beleid in verband met de Ruimtelijke Ordening en de uitrusting van het gebied Brussel-Hoofdstad. De moeilijkheden in de Vlaamse gemeenten rondom Brussel bewijzen voldoende hoezeer de taalproblemen in verband kunnen staan met deze der Ruimtelijke Ordening.

Ook in dit verband wordt de taak van de Vice-Gouverneur geenszins vergemakkelijkt door de gevestigde diensten en organismen.

7. Met betrekking tot het bijzonder arrondissement gevormd door de 6 randgemeenten met bijzondere taalstatuten oefent de Vice-Gouverneur zelf toezicht uit, als hierboven omschreven sub. 5. Op meer algemeen plan wijdt de heer Cappuyns verder uit over het bijzonder belang van het onderwijs en het taalgebruik in het zakenleven. De richtlijnen vervat in de tekst die hem overgemaakt werd door Prof. Opsomer, zijn hierbij van het grootste belang. Deze tekst zou gelezen dienen te worden in het Vlaamse zakenmilieu.

Dr. Goddeeris dankt de heer Cappuyns zeer oprecht voor de zeer systematische en gedocumenteerde uiteenzetting van zijn moeilijke taak, de moeilijkheden inherent verbonden aan deze taak.

III. „LEX DEGRELIANA”.

De heer Herman Todts is pas teruggekeerd uit Dublin waar hij op een internationaal colloquium o.m. ook het verschijnen van de verlenging van de verjaringstermijn heeft behandeld. Onder invloed van Wiesenthal's onderzoeksbureau, te Wenen gevestigd, werd de kwestie van de verjaringstermijn gesteld. De aktie was er op gericht Duitse oorlogsmisdadigers op te sporen die nog ongestraft bleven. Zijn aktie had ook een weerslag in Frankrijk en België.

Er dient evenwel onderscheid gemaakt:

- a. in Duitsland gaat het om de verjaringstermijn van publieke vordering;
- b. in België gaat het om de verjaringstermijn van de uitgesproken straffen. Aanleiding daartoe was het geval Degrelle.

Wat Duitsland aangaat: na 20 jaar kan er geen sprake meer zijn van behoorlijke rechtspleging. Dit beginsel werd immers ingeroepen wanneer het ging om de berechting van een Spaanse revolutionair enkele jaren geleden.

Wat België betreft: in verband met de konventie van de Rechten van de Mens is de nieuwe wet naar de letter in orde, naar de geest betekent het een verzwaring, een vorm van retoraktiviteit welke door de konventie niet wordt aanvaard.

Bovendien wordt er een diskriminatie in het leven geroepen welke principieel onaanvaardbaar is. Een lady-killer die drie of vier moorden beging, de doodstraf kreeg maar wist te ontvluchten kan nog altijd na 20 jaar terugkeren; een oorlogsmisdadiger die even veel moorden beging kan slechts na 30 jaar terugkeren.

Zelfs t.a.v. Duitsland wordt een diskriminatie gehuldigd. De Sovjets hebben tijdens de oorlog de Duitse Volgarepublieken gelijkwideerd; meteen ook de bevolking. Zij blijven vrijuit gaan, terwijl de nazi's thans alleen gevezeerd worden.

Indrukken: Amerikanen en Britten beschouwen het niet als hun taak zich met deze problemen bezig te houden. De Fransen en Denen daarentegen keuren de verlenging goed. De Ieren onthielden zich, maar bleken tegenstander te zijn van elke verlenging. De onthouding van de Angelsaksische wereld wordt verklaard doordat deze het principe van de verjaringstermijn in haar penaal recht niet kent. In deze omstandigheden gehoor vinden bij de Kommissie van de Rechten v. d. Mens is ondenkbaar.

Dr. Goddeeris dankt de heer Todts voor zijn grondige uiteenzetting, gestoffeerd met anekdoten en konkrete gevallen, voorgebracht in rijke taal.

Tijdens de vergadering van de Centrale Raad op 11-6-65 werd een formule gezocht om de vermaarde politieke diners (periode 1935/40) terug in ere te herstellen.

V.V.A. Limburg: Jaarverslag 1964/65 en vooruitzichten 1965/66

Het ledental steeg met 41; 13 leden vielen weg, (waarvan 6 tot heden toe niet betaalde kontributies), 54 nieuwe leden kwamen bij. Het is mogelijk volgend jaar de 500 leden te bereiken, mits uw steun: daarom wordt de ledenlijst zowel alfabetisch als per gemeente rondgestuurd... meldt ons wie wij, met uw groeten, mogen verzoeken om lid te worden.

Bijzonder voor de afwezig van de vergadering op 12.5.65 volgt een jaaroverzicht.

30.10.64: Z. Exc. R. Burger, ambassadeur van Zuid-Afrika, belichtte de kleurenpolitiek van zijn land (zijn toespraak verschijnt in het Jaarboek 1964 van het Mededelingenblad).

25.11.64: Prof. Dr. R. C. Kwant, Utrecht, hield een begeesterende toespraak over „Mens en Arbeid”.

16.1.65: Limburgse academicus en student. Een avondfeest in „Hengelhof” te Houthalen.

21.1.65: Dr. Fr. Wildiers, afgevaardigde beheerder van het Vlaams Economisch Verbond, belichtte „De Vernederlandsing van het Bedrijfsleven”.

26.2.65: De apoteose: een gezellig samenzijn te Alken voor V.V.A. en door V.V.A.!

U kreeg 11 nrs. van „Neerlandia”, waarin van nu af aan een inlegblad met berichten van het V.V.A.-bestuur. We vernamen graag indrukken hierover.

Voor het volgend verenigingsjaar heeft uw bestuur een andere formule bedacht.

We willen trachten de leden te betrekken bij de samenstelling van het programma. Hierna vindt u een reeks van voordrachten waaruit u er drie (of meer) kan kiezen. Het is duidelijk dat, wanneer het aantal antwoorden voldoende groot is, wij graag rekening houden met uw voorkeur, uw suggesties of uw kritiek. Wij zenden u een antwoordkaart om uw die taak te vergemakkelijken, wij rekenen op spoedig antwoord opdat we tijdig een regeling met de sprekers kunnen treffen.

1. Dr. L. L. Cappuyns, Vice-Gouverneur van Brabant: „Opdracht, mogelijkheden en moeilijkheden van de Vice-Gouverneur van Brabant”. Gewoonweg verbluffend.

2. Dr. R. Geyselinckx: „Tijl Uilenspiegel zoals u hem niet kent”.

3. Prof. Dr. N. M. Wildiers: „Evolutie en Wetenschap”.

4. Prof. Z. van Hee: „Vernederlandsing van de Katholieke Universiteit van Leuven”.

5. Prof. em. Dr. C. Heymans, Erevoorzitter: „Vesalius”.

6. Prof. Dr. L. Elaut: „Geschiedenis van de Geneeskunde”.

7. Politieke spreekbeurt: Ingevolge de verkiezingen van oktober 64 en mei 65 werden in 1964/65 de zuiver politieke spreekbeurten geschorst. Onder het motto: „Wat deed de partij voor de ontvoogding van de Vlamingen?” kunnen nog aan bod komen: de BSP en de CVP. Wie verlangt u eerst te horen? welke personaliteit — voorzitter of andere vooraanstaande?

8. Extra: in de plaats van een avondmaal of gezellig samenzijn, denken wij aan een flandria-bootreis van Antwerpen naar Amsterdam (terug per bus).

Het bal „Academicus en Student” wordt uitsluitend door de studenten georganiseerd en gepatroneerd door ons. Moet het anders of mag het zo blijven?

Aandacht: Sedert enkele tijd bestaat er te Hasselt, de Schierellaan 9, een VLAAMSE KLUB die een gespreks- ontmoetingscentrum wil zijn voor alle intellectuelen en waaraan een miniatuurtheater verbonden is. Warm aanbevolen.

Landb. Ir. Fr. Hendrickx, secretaris-penningmeester.

Dr. Stan Sesser, voorzitter.

De Waalse Universiteit te Leuven en West-Brabant

- (1) De „Katholieke Universiteit” te Leuven is een element van verfransing en vormt, samen met Brussel, een ernstige bedreiging voor Vlaams-Brabant.

Wat haar *inrichting* en *de geest van haar beleid* betreft is het een Franse instelling, al werden er een drietal jaren geleden „Vlaamse” fakulteiten opgericht en zekere struktuurhervormingen in haar beheer en bestuur doorgevoerd. Zij blijft een Franse instelling, alhoewel het overwegend aantal van haar studenten Nederlandstalig is en de Walen er slechts een minderheid uitmaken.

Op 1 februari 1965 waren er op 18.119 ingeschreven studenten 16.389 Belgen.

Hiervan waren er op de Nederlandse taalrol 9.484

en op de Franse taalrol 6.905

dus 2.579 meer „Vlamingen” dan „Walen”.

Daarenboven is haar geografische ligging een gevaar voor Vlaams-Brabant.

- (2) Men vergelijke in onderstaande tabel het aantal studenten ingeschreven op 1.2.64 en 1.2.65.

	totaal	Ned.	Frans
totaal 1.2.64	16.438	8.751	7.687
Belgen	14.926	8.606	6.320
Vreemdelingen	1.512	145	1.367
1.2.65 totaal	18.119	9.659	8.460
Belgen	16.389	9.484	6.905
Vreemdelingen	1.730	175	1.555

- (3) A. INRICHTING.

1. De *eigenlijke Raad van Beheer* wordt gevormd door het *Kollege van de Belgische Bisschoppen*. Deze hebben altijd inzake hoger onderwijs een Belgische unitaire politiek met Franstalig overwicht gevolgd; zij volgen die nu nog. Ze zijn in dit opzicht meer konservatief dan de Belgische regeringen, die na 1930 een volwaardige Nederlandstalige Universiteit in Vlaanderen en een Franstalige Universiteit in Wallonië hebben opgericht en uitgebouwd.

Kon men nog aannemen dat Leuven toen — d.i. in en onmiddellijk na 1930 — om financiële redenen deze splitsing en overheveling der Franse afdeling naar Wallonië niet kon doorvoeren, dan geldt dit argument *nu* niet meer: het overgroot gedeelte van haar budget wordt gespijsd door ruime staatssubsidies. Achttē zij zich toen nog verplicht rekening te houden met de wensen of opvattingen van sommige (niet alle!) mecenassen, dan valt dit argument thans grotendeels weg, gelet op de geringe omvang van deze bijdragen ten opzichte van het globaal budget.

Deze Raad van Beheer (d.i. het Belgisch Episkopaat) bepaalt de politiek van de Universiteit en doet de benoemingen, m.a.w. heeft de leiding in handen. Deze Raad van Beheer is meteen verantwoordelijk voor de denationaliserende gevolgen die voortvloeien uit het feit van het behoud der Franstalige Universiteit op Nederlands taalgebied.

- (4) 2. Daarnaast is er de zgn. „*Algemene Raad*” (soms ook „*Grote Raad*” geheten) waarin op de 14 leden 6 Nederlandstaligen zetelen. Twee van deze Nederlandssprekenden zijn priesters (onder de Franstaligen is er geen enkel priester).

Onlangs is gebleken dat Vlamingen, die uitgenodigd werden in dit bestuurskollege te zetelen, maar die er op stonden in dit lichaam hun vrije zeg te hebben, niet gewenst werden.

- (5) 3. *De Rektor Magnificus*, een priester, is een Waal.

(6) 4. *De twee Pro-Rektoren* zijn insgelijks priesters. Met de wens geuit door de faculteiten dat in de toekomst een leek als Pro-Rektor zou aangesteld worden, werd bij de jongste benoeming van een Pro-Rektor geen rekening gehouden. Men zegt dat de reden is: „een priester is meer geneigd de visie van de eigenlijke Raad van Beheer (het Belgisch Episkopaat) te volgen wanneer het om taalpolitieke aangelegenheden gaat”; sankties tegen een leek in geval van konflikt zouden te veel opschudding kunnen verwekken.

- (7) 5. De zgn. „*Raad van Beheer*”, doch die in feite slechts een „*Dagelijks Bestuur*” of „*Uitvoerend Komitee*” is en die geen principiële beslissingen van algemeen beleid kan nemen zonder akkoord van het episkopaat, bestaat uit vijf leden:

- De Rektor Magnificus: een Waal uit het bisdom Doornik.
- De Pro-Rektor van de Franstalige afdeling, een Waal uit het bisdom Namen.
- De Sekretaris-Generaal van de Franstalige afdeling, een leek uit het Naamse.
- De Pro-Rektor van de Nederlandstalige afdeling.
- De Sekretaris-Generaal van de Nederlandse afdeling, een leek.

Dit betekent dat in dit orgaan, dat op dit ogenblik een belangrijke rol speelt in het *dagelijks* beheer van de Universiteit, de Vlamingen *ALTIJD* in de minderheid zijn.

- (8) 6. Zelfs in de „*Rektorale Raad*” zijn de Vlamingen in de minderheid, gelet op het feit dat de Rektor Magnificus een Waal is en de hoofdbibliothekaris ook een Waal is.

- (9) De zgn. „*splitsing*” die onlangs doorgevoerd werd is geen oplossing en meer schijn dan werkelijkheid. Het enige schijnbaar positieve resultaat is dat er nu „*Vlaamse*” dekanen verkozen en benoemd worden en dat de discussies in de fakulteitsvergaderingen alsook de briefwisseling in het Nederlands resp. in 't Frans gevoerd worden. Enige macht in het algemeen beleid hebben de fakulteitsraden niet.

Een negatief gevolg echter is dat op grond van deze „*splitsing*” de Walen nu eisen dat o.m. het academisch, wetenschappelijk en zelfs het lager uitvoerend personeel in hun „*afdeling*” eentalig Frans zou zijn. Inwijking van Franssprekenden zal aldus door hen systematisch in de hand gewerkt worden.

Deze splitsing heeft ten andere niet geleid tot het oprichten van een volwaardige Nederlandstalige Universiteit naast de Franstalige. Er zijn nog belangrijke gemeenschappelijke laboratoria waar Vlaamse doctorandi moeten werken en waarvan de staf van assistenten praktisch uitsluitend Franstalig is.

- (10) B. DE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT TE LEUVEN IS FRANS VAN GEEST, en oefent een verfransende invloed uit op het openbaar en sociaal leven in het Leuvense.

1. Dit is zo alleen reeds door de aanwezigheid in het Leuvense van een steeds talrijker wordende schaar Franstalige families van professoren, assistenten, werkleiders en bedienden, die systematisch weigeren — nu meer dan ooit — om zich in de gemeenschap van hun Vlaamse gaststad te integreren.

2. Ook door de aanwezigheid van duizenden Franssprekende studenten.
3. Daarbij komt de anti-Vlaamse houding van de Universiteit zelf — haar leiders en haar bestuur:
- (11) a) De universiteit eerbiedigt de taalwetgeving *niet*:
1. Zij gaat voort in haar publikaties en Franstalige briefwisseling de oude Franse benamingen, die officieel niet meer bestaan, te gebruiken. Nieuwe straatnamen, in nieuwe wijken, die dus nooit een Franse benaming gehad hebben, worden door haar vertaald (Boskant-Avenue de la Lisière!)
 2. De Vlaamse zieken van het Sint-Pietershospitaal worden nog altijd toevertrouwd aan Vlaamsonkundige dokters en personeel. Alhoewel de Vaste Commissie voor Taaltoezicht op 9.2.65 de onwettelijkheid van deze onsociale toestand vaststelde, weigert de Katholieke Universiteit te Leuven de taalwetten toe te passen.
- (12) b) De Universiteit eerbiedigt de eentaligheid van het Vlaamse land *niet*:
1. In het hart van Leuven werd een Franstalige parochie opgericht ten behoeve van haar Franssprekend personeel.
 2. In de gebouwen van de Universiteit wordt een speciale Franstalige administratie (o.a. postkantoor) onderhouden ten behoeve van de Waalse en Frans-Brusselse kolonie.
 3. In Heverlee werd een Franse school door haar — op haar kosten, d.i. onrechtstreeks met staatsubsidie — opgericht.
 4. Geruchten doen de ronde dat de Universiteit de School der Broeders aan de Brusselse Poort gedeeltelijk zou overgenomen hebben; is dit met het oog op het openen van een Franstalige Kolege voor jongens?
- (13) c) De Universiteit verzet zich tegen het feit dat haar professoren zich zouden uitspreken voor de eentaligheid van de Vlaamse gewesten.
- Een professor die ten tijde van „Hertoginnedal” een motie in die zin goedkeurde werd ter verantwoording bij de Rektor Magnificus geroepen.
- Anderzijds mag een lid van het Leuvense professorenkorps te Brussel wel op de lijst van de *Front des Francophones* opkomen, nl. Prof. Lagasse. Hij werd niet ter verantwoording geroepen bij de Rektor maar na zijn verkiezing door deze hartelijk gefeliciteerd.
- Tevens mogen de Franstalige professoren van Leuven ongehinderd op publieke vergaderingen in Wallonië verklaren dat niet zij, de Walen, doch de Vlamingen Leuven zullen moeten verlaten (Prof. Garitte te Charleroi).
- In akkoord met het beheer van de Leuvense Universiteit werd door de regering Lefèvre-Spaak de spreiding zo geregeld dat een deel der Vlaamse studenten Leuven zal verlaten, terwijl de Walen en de Brusselse Franstaligen te Leuven zullen blijven.
- (14) d) Ook tegenover de studenten neemt de academische overheid een andere houding aan, naar gelang het Vlamingen of Walen zijn. Ten tijde van Hertoginnedal werd een Vlaamse studentenbetoging voor de eentaligheid van Leuven en tegen de Franse kastescholen door de academische overheid verboden; rond dezelfde tijd werd een Waalse studentenbetoging voor de tweetaligheid van Leuven en voor de Franse kastescholen post factum „afgekeurd”.
- (15) e) Onrechtstreeks wordt het cultuurleven in Leuven meer en meer Frans georiënteerd: door de ongewoon talrijke Franstalige toneelopvoeringen en lezingen die in de stedelijke schouwburg plaats vinden.
- (16) C. DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE FRANSTALIGE UNIVESITEIT TE LEUVEN IS EEN GEVAAR VOOR VLAAMS BRABANT.
- De afstand tussen de oostelijke verfransingshaarden bij Brussel (Wezembeek-Oppen) en de westgrens van Heverlee bedraagt nauwelijks 10 km. Precies in deze gemeente richt de Universiteit, naast de talrijke bestaande, steeds nieuwe gebouwen op. De toekomstige autoweg Brussel—Luik zal ook door dezelfde gemeente lopen, op 6 km. afstand van Wallonië. Dezelfde autoweg, met een speciale op- en afrit naar de Universitaire gebouwen, loopt recht naar Sint-Lambrechts-Woluwe, waar de Universiteit ook weer tegen de taalwet in, vermits Groot-Brussel wettelijk tweetalig is — een afdeling van de Waalse fakulteit voor geneeskunde wil oprichten. Langs deze autoweg zal de Franstalige Universiteit van Leuven op nauwelijks 15 minuten van Sint-Lambrechts-Woluwe gebracht worden.
- (17) Het gebied tussen Leuven en taalgrens (Heverlee, Oud-Heverlee, Vaalbeek, Blanden, Haasrode) wordt steeds dichter bezaaid met villa's van Waalse en Brusselse professoren van de Leuvense Universiteit. Sommige feiten wijzen op een meer dan toevallige Waalse nederzettingpolitiek in deze streek, die, indien de Waalse afdeling Leuven niet verlaat, een tweede Sint-Genesius-Rode kan worden.
- (18) Indien de Franstalige Universiteit niet meer naar een centrum van Wallonië overgebracht wordt, is heel het gebied tussen Brussel, Leuven en taalgrens rechtstreeks door verfransing bedreigd.
- De aanwezigheid van deze Franse Universiteit te Leuven is een gevaar voor het Vlaams karakter van Leuven, van Vlaams Brabant en meteen voor alle Vlamingen.
- Splitsing in twee Universiteiten ter plaatse, met twee Rektors Magnifici, twee administraties is geen oplossing, het blijft een gevaar, ja het vergroot nog het gevaar door de vestiging van een zelfstandige eentalig Franse gemeenschap in een Vlaamse stad. *Het onverwijd overhevelen van alle Franstalige fakulteiten* (niet alleen deze van geneeskunde) naar Wallonië en niet naar Brussel is de enige aanvaardbare oplossing.
- (19) Deze oplossing is des te meer dringend daar, gelet op de verwachte aangroei van het aantal studenten in de eerstvolgende jaren, de Universiteit zich verplicht ziet steeds grotere kapitalen in nieuwe gebouwen te Leuven en omgeving te investeren. Steeds grotere gebieden tussen Leuven, Brussel en taalgrens zullen door de uitbreiding van de tweetalige maar in wezen Waalse Katholieke Universiteit te Leuven, met verfransende elementen in contact gebracht worden. In ruil voor staats-toelagen aan het hoger vrij onderwijs mag geen enkel gehucht noch dorp, zeker niet Leuven en allermint heel Vlaams Brabant tussen Brussel, Leuven en taalgrens — via de tweetaligen — aan ontarding prijs gegeven worden.
- (20) De Leuvense Universiteit staat of valt thans met de staatsubsidies; het geld van de Vlamingen mag niet langer tegen henzelf gebruikt worden.
- De staat heeft twee Universiteiten: waarom de kerk dan niet?
- Er is een precedent: Philip II richtte in 1562 in de Spaanse Nederlanden naast de Leuvense Universiteit een andere voor zijn Waalse onderdanen op, nl. te Douai. Waarom zou het Belgisch episkopaat nu hetzelfde niet doen?
- De Centrale Raad van het V.V.A., juni 1965
 VERBOND DER VLAAMSE ACADEMICI
 voorheen
 Algemeen Vlaams Oud-Hoogstudentenverbond.